

ÎNCĂ O DATĂ DESPRE CALITATE...

Vasile MÎRZENCO

*Director executiv al Federației Naționale
a Fermierilor din Moldova*

Însuși genericul acestei conferințe dovedește faptul că despre problema nominalizată s-a vorbit de multe ori și că ea continue să rămână pe agenda zilei. Aceasta, probabil, deoarece obiectivul calității nici pe departe n-a fost atins, deși avem unele realizări.

Problema calității produselor agroalimentare este una principială atât în aspect economico-social, cât și politic. Dacă o soluționăm pe parcursul anilor pas cu pas prin diferite scheme de suport orientat către producătorii agricoli și industria de procesare, astăzi nu eram atât de vulnerabili în fața embargoului rusesc, fiindcă produsele agroalimentare constituie adevărata măsură a valorilor, nu aurul, dolarii, tancurile sau rachetele.

Regret embargoul, dar în tot răul este și un bine. Repet: dacă era aplicat cu 15-20 de ani mai înainte, acum aveam să ne preocupăm de niște chestiuni fi-rești ale sectorului agroalimentar.

În situația care s-a creat, din punctul nostru de vedere, al agricultorilor, se cuvine ca noi toți: autoritățile statului, mediul de afaceri, societatea științifică, donatorii străini să ne concentrăm eforturile asupra soluționării problemei calității produselor agroalimentare. Această problemă are rădăcini ramificate în sectorul de producție primară, în cel de procesare a producției agricole, de finanțare și asigurare, de certificare și administrație de stat care încă nu reușește să asigure condiții favorabile de depășire a situației de criză, instalată de mai mulți ani în economia Republicii Moldova, inclusiv în sectorul agricol.

În agricultura Moldovei, avem mai multe istorii de succes ale producătorilor agricoli, care au implementat tehnologii moderne în horticulură și

în sectorul zootehnic, au comercializat producție de calitate, dar necompetitivă din punct de vedere al prețului pe piața UE. Acestea arată că sectorul nostru agricol are potențial și perspective bune, cu toate că majoritatea agricultorilor se confruntă cu probleme dificile și au multe de făcut pentru a ține piept provocărilor actuale.

Deși există istorii de succes, nu avem capacitatea necesară pentru a convinge consumatorul, mai ales cel de pe piața europeană, că producția noastră este de înaltă calitate. Și aceasta fiindcă sectorul nostru agricol nu posedă spații suficiente de stocare, păstrare, condiționare și ambalare a producției agricole. Pentru crearea acestei infrastructuri sunt necesare investiții enorme, pe care producătorii noștri nu au posibilitate să le efectueze din cauza accesului limitat la mijloace financiare: credite bancare cu dobânzi rezonabile și fonduri investiționale în cadrul diferitelor proiecte și programe finanțate de către instituțiile financiare internaționale la condiții favorabile pentru producătorii agricoli. La fel, sunt necesare investiții importante în domeniul pregătirii profesionale a fermierilor și specialiștilor din agricultură fără de care nu pot fi soluționate problemele acumulate.

Un moment vulnerabil în sectorul agricol rămâne aplicarea competentă a metodelor de protecție a plantelor de boli și vătămători. Fiecare producător trebuie să asigure utilizarea profesionistă a produselor de uz fitosanitar, astfel încât producția finală să fie de înaltă calitate și inofensivă.

Aici aș dori să accentuez necesitatea acută de școlarizare continuă a fermierilor și specialiștilor. Necunoașterea, lipsa de profesionalism, generează probleme, care în sectorul nostru aduc pierderi financiare enorme. În acest context, rolul și importanța științei este semnificativă. Știința urmează să vină cu inițiativa creării unei rețele integrate de transfer de cunoștințe aplicative și tehnologii moderne către producători, cu modele inovative de organizare a întregului lanț de producere și valorificare a producției agricole.

Păretar (fragment), mijlocul sec. al XIX-lea. Nr. 8